

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 329

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 1 aprilie 2021

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 829 din 17 noiembrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață	2-4	375. — Hotărâre privind numirea domnului Holban Viorel în funcția de subprefect al județului Buzău	13
Decizia nr. 885 din 15 decembrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (4), alin. (5) lit. b), alin. (6) și alin. (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	4-6	376. — Hotărâre privind numirea domnului Stauder Rudolf în funcția de subprefect al județului Maramureș	14
Decizia nr. 44 din 26 ianuarie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 coroborat cu art. 9 alin. (4) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local.....	7-9	377. — Hotărâre privind numirea domnului Drăgănescu Ovidiu-Virgil în funcția de subprefect al județului Timiș	14
Decizia nr. 45 din 26 ianuarie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 și ale art. 33 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, precum și ale art. 51 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	9-11	378. — Hotărâre privind numirea domnului Buși Sebastian-Nicolae în funcția de subprefect al municipiului București	15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
372. — Hotărâre privind numirea domnului Iordache Silviu în funcția de prefect al județului Buzău	12	379. — Hotărâre privind numirea domnului Budai Richard-Tiberius în funcția de subprefect al municipiului București	15
373. — Hotărâre privind numirea domnului Ráduly István în funcția de prefect al județului Covasna	12	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
374. — Hotărâre privind numirea domnului Szabó Zsolt în funcția de prefect al județului Harghita	13	23/351/356. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului sănătății pentru completarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului mediului și al ministrului sănătății nr. 1.356/1.343/2018/51/2019 privind sistemul de instruire și certificare în scopul utilizării durabile a produselor de protecție a plantelor.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 829**

din 17 noiembrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, excepție ridicată de Societatea Șoșa & Șoșa — S.R.L. din București în Dosarul nr. 25.848/4/2016 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.208D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 4.989 din 8 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 25.848/4/2016, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Șoșa & Șoșa — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 99/2000.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, se susține, în esență, că prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 sunt contrare art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece prevăd că orice exercițiu comercial se desfășoară numai de către comercianții autorizați în condițiile legii, fără să fie enumerate acele condiții, respectiv condițiile de autorizare a unor asemenea activități, care au ca premisă o definiție neclară, astfel cum este, spre exemplu, cea cuprinsă la art. 4 lit. h) din același act normativ, care definește exercițiul comercial ca fiind una sau mai multe activități de comercializare cu ridicata, cu amănuntul, de tip *cash and carry*, de alimentație publică, precum și a serviciilor desfășurate de un comerciant. Această definiție nu este explicită și nici nu se încadrează în conținutul acestui act normativ. Or, textul ar fi clar, precis, accesibil și predictibil în contextul în care ar fi fost descrise

condițiile de autorizare, raportat la activitatea reglementată de Ordonanța Guvernului nr. 99/2000, care privește comercializarea produselor și serviciilor de piață, astfel cum reiese chiar din titlul ordonanței.

6. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 31 august 2007, care au următorul cuprins: „(1) *Orice exercițiu comercial se desfășoară numai de către comercianți autorizați în condițiile legii.*”

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta privind calitatea legii.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 stabilește principiile generale privind desfășurarea activității comerciale și urmărește dezvoltarea rețelei de distribuție a produselor și serviciilor de piață, cu respectarea principiilor liberei concurențe, protecției vieții, sănătății, securității și intereselor economice ale consumatorilor, precum și a mediului. Având în vedere obiectul de reglementare al Ordonanței Guvernului nr. 99/2000, Curtea observă că aceasta legiferează cu privire la activitățile din sectorul comercial și al serviciilor de piață privind cerințele necesare desfășurării acestor activități, structurile de vânzare, practicile comerciale și regulile generale de comercializare, precum și sancțiunile în caz de nerespectare a prevederilor acesteia, cu referire la activitățile comerciale desfășurate și serviciile prestate pe teritoriul României.

14. Activitatea comercială, în sensul acestei ordonanțe, se exercită cu referire la produsele alimentare, nealimentare și la serviciile de piață prevăzute în anexa la ordonanță. Totodată, sunt stabilite principiile generale privind desfășurarea activității

comerciale, urmărindu-se dezvoltarea rețelei de distribuție a produselor și serviciilor de piață, cu respectarea principiilor liberei concurențe, protecției vieții, sănătății, securității și intereselor economice ale consumatorilor, precum și a mediului, legiuitorul stabilind persoanele competente să constate și să sancționeze nerespectarea prevederilor legale, în funcție de categoria contravențiilor prevăzute de acest act normativ.

15. Acest act normativ este o transpunere a prevederilor constituționale ale art. 135 din Constituție, potrivit căruia economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență, context în care statul trebuie să asigure, printre altele, libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție; exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național; refacerea și ocrotirea mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic. Astfel, la cap. II: *Cerințe și criterii necesare desfășurării activității comerciale* — în art. 5 alin. (1), legiuitorul precizează că orice exercițiu comercial se desfășoară numai de către comercianți autorizați în condițiile legii.

16. Față de această împrejurare, Curtea observă că prevederile criticate, în coroborare cu alte norme cuprinse în Ordonanța Guvernului nr. 99/2000, respectiv cele care circumscriu faptele ce constituie contravenții și sancțiunile aferente, au mai format obiectul controlului de constituționalitate prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, sens în care este Decizia nr. 74 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 din 2 iunie 2017, paragrafele 19—24, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și ale cărei considerente de principiu cu privire la criteriile de calitate a legii sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

17. Totodată, Curtea constată că, în prezenta cauză, autoarea excepției de neconstituționalitate vizează și faptul că nu sunt precizate acele condiții prevăzute de lege ce ar trebui îndeplinite pentru desfășurarea unei activități comerciale, aspect ce face, în opinia sa, ca normele criticate să fie lipsite de condițiile privind calitatea legii.

18. Curtea observă că, astfel cum s-a reținut constant în jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 6 iulie 2015, paragrafele 16—20, legea trebuie să întrunească cerințele de calitate care rezultă din art. 1 alin. (5) din Constituție — respectiv claritate, precizie, previzibilitate. Curtea a stabilit că cerința privind claritatea legii vizează caracterul neechivoc al obiectului reglementării, precizia se referă la exactitatea soluției legislative alese și a limbajului folosit, în timp ce previzibilitatea legii privește scopul și consecințele pe care le antrenează (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 183 din 2 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 22 mai 2014, paragraful 23. Astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010).

19. Or, la art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 este prevăzut înțelesul mai multor termeni utilizați în acest act normativ, printre care și cel de „exercițiu comercial”, care la lit. h) este definit ca fiind una sau mai multe activități de comercializare cu ridicata, cu amănuntul, de tip cash and carry, de alimentație publică, precum și a serviciilor desfășurate de un

comerciant. Obiectul activităților de comercializare îl constituie produsele și serviciile cuprinse în anexa la ordonanță.

20. Totodată, în virtutea art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000, comerțul în zone publice se desfășoară în structuri de vânzare cu sediu fix sau ambulant, iar exercitarea activității de comercializare în zone publice este supusă acordului autorităților administrațiilor publice locale sau ale sectoarelor municipiului București, după caz, cu respectarea regulamentelor proprii ale acestora și a planurilor de urbanism, cerințe care sunt valabile și în cazul transferului, mutării sau extinderii unui exercițiu comercial, precum și în cazul modificărilor aduse structurii de vânzare.

21. Astfel, legiuitorul, prin Ordonanța nr. 99/2000, a circumscris regulile generale privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, iar exercițiul comercial ce constituie una sau mai multe activități de comercializare cu ridicata, cu amănuntul, de tip cash and carry, de alimentație publică, precum și a serviciilor desfășurate de un comerciant — serviciu de piață, comerț cu amănuntul/de detail, comerț ambulant, comerț cu ridicata/de gros etc. — se desfășoară numai de către comercianți autorizați în conformitate cu întreg cadrul legislativ aferent fiecărui tip de activitate comercială, precum și în conformitate cu normele ce reglementează activitatea autorităților administrațiilor publice locale, în mod concret pe fiecare tip de activitate desfășurată.

22. Totodată, Curtea observă că, pentru organizarea executării legii, Guvernul a adoptat Hotărârea nr. 333/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 235 din 7 aprilie 2003, iar în anexa la această hotărâre se prevede că, pe teritoriul României, pot desfășura unul sau mai multe exerciții comerciale persoanele fizice și juridice care îndeplinesc următoarele condiții: a) sunt constituite și înregistrate legal; b) au ca obiect de activitate principal sau secundar comercializarea produselor și serviciilor de piață; c) dețin autorizațiile de funcționare eliberate în conformitate cu reglementările legale în vigoare; d) au acordul primarului comunei, orașului, municipiului sau sectorului municipiului București pentru exercitarea activităților comerciale în zone publice în structuri de vânzare cu sediu fix sau ambulant, permanent sau, după caz, sezonier.

23. În ceea ce privește autorizarea, în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 333/2003 sunt indicate actele normative ce stau la baza autorizării, precum și alte informații legate de ocupațiile și cunoștințele de specialitate ce trebuie să le dețină personalul angajat în efectuarea de activități comerciale cu produse din sectorul alimentar și de alimentație publică.

24. Astfel, persoanele juridice, respectiv societățile, regiile autonome și organizațiile cooperatiste se autorizează conform Legii nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 13 septembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare. Persoanele fizice și asociațiile familiale se autorizează conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din data de 25 aprilie 2008, cu modificările și completările ulterioare.

25. Prin urmare, având în vedere și normele de tehnică legislativă prin care se statuează că actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care acesta trebuie corelat cu prevederile actelor normative cu care se află

în conexiune [art. 13 lit. a) din Legea nr. 24/2000], precum și considerentele de principiu cu privire la calitatea legii reținute de către instanța de contencios constituțional, raportat la ansamblul legislativ menționat, Curtea constată că normele criticate sunt în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, îndeplinind criteriile de accesibilitate, claritate și previzibilitate.

26. De altfel, cu privire la sfera de cuprindere a unor situații ipotetice într-o lege, Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în mod constant, statuând că, din cauza principiului generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile-tip de reglementare

constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. De asemenea, numeroase legi se folosesc de eficacitatea formulilor mai mult sau mai puțin vagi pentru a evita o rigiditate excesivă și a se putea adapta la schimbările de situație (de exemplu, Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 31).

27. Față de cele prezentate, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000, în raport cu dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta privind calitatea legii, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

28. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Șoșa & Șoșa — S.R.L. din București în Dosarul nr. 25.848/4/2016 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 noiembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 885

din 15 decembrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (4), alin. (5) lit. b), alin. (6) și alin. (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

al Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.351D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece aceasta nu este motivată conform cerințelor legale.

CURTEA,

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (4), alin. (5) lit. b), alin. (6) și alin. (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Mircea Iulian Porțeanu în Dosarul nr. 35.167/299/2018

4. Prin Încheierea din 6 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 35.167/299/2018, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (4), alin. (5)**

lit. b), alin. (6) și alin. (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Mircea Iulian Porțeanu într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cauze întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 207/2015.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile criticate sunt contrare dispozițiilor art. 21 și ale art. 53 din Constituție, deoarece dispun comunicarea actului administrativ-fiscal prin publicitate, concomitent la sediul organului fiscal local și pe pagina de internet a autorității publice locale, considerându-se comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului. Or, acesta nu locuiește acolo unde această autoritate locală realizează afișarea, astfel că nu poate cunoaște nici ziua în care s-a afișat anunțul și nici conținutul acestuia pentru a-l contesta în instanță. Prin urmare, normele criticate îi restrâng dreptul de acces liber la justiție.

6. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă** nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 47 alin. (4), alin. (5) lit. b), alin. (6) și alin. (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, care au următorul cuprins: „(4) În cazul în care comunicarea potrivit alin. (3) nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate potrivit alin. (5)—(7).

(5) Comunicarea prin publicitate se efectuează prin afișarea unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului/plătitorului, după cum urmează: [...]

b) în cazul actelor administrative fiscale emise de organul fiscal local prin afișarea anunțului, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a autorității administrației publice locale respective.

(6) Anunțul prevăzut la alin. (5) se menține afișat cel puțin 60 de zile de la data publicării acestuia și conține următoarele elemente:

a) numele și prenumele sau denumirea contribuabilului/plătitorului;

b) domiciliul fiscal al contribuabilului/plătitorului;

c) denumirea, numărul și data emiterii actului administrativ fiscal.

(7) În cazul în care actul administrativ fiscal se comunică prin publicitate, acesta se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului.”

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, potrivit art. 1 pct. 1 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, „*actul administrativ fiscal reprezintă actul emis de organul fiscal în exercitarea atribuțiilor de administrare a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, pentru stabilirea unei situații individuale și în scopul de a produce efecte juridice față de cel căruia îi este adresat*”. Actul administrativ fiscal este acea formă juridică principală a activității organelor administrației publice, care constă într-o manifestare unilaterală și expresă de voință de a da naștere, a modifica și a stinge drepturi și obligații, în realizarea puterii publice, sub controlul principal de legalitate al instanțelor judecătorești. Această manifestare unilaterală de voință, chiar dacă apare în contextul realizării puterii publice, presupune asigurarea unui echilibru ce implică respectarea intereselor private legitime, a drepturilor conferite de lege destinatarului actului administrativ fiscal, precum și asigurarea condițiilor necesare exercitării de către instanțele judecătorești a controlului de legalitate a actului administrativ. În acest context, natura unilaterală a actului administrativ fiscal presupune reglementarea condițiilor de emiterie, comunicare, precum și a modalităților de asigurare a opozabilității acestuia.

13. Astfel, comunicarea actului administrativ fiscal către destinatarul său (contribuabilul/plătitorul căruia îi este destinat) reprezintă o garanție importantă împotriva arbitrarului și, totodată, cea mai eficientă modalitate de aducere la cunoștință a conținutului raportului juridic fiscal care ia naștere ca urmare a emiterii acestui act. Comunicarea actului administrativ fiscal are importanță și cu privire la efectele juridice produse de acesta, actul administrativ fiscal producând efecte juridice față de destinatarul său doar din momentul în care îi este comunicat în mod legal. Prin urmare, comunicarea actului administrativ fiscal reprezintă o condiție preliminară pentru opozabilitate, respectiv pentru a determina data de la care actul administrativ fiscal poate produce efecte pentru contribuabil. Așa cum este și firesc, regula o constituie comunicarea actului administrativ fiscal către contribuabilul/plătitorul căruia îi este destinat. În acest fel se asigură cunoașterea nemijlocită de către partea din raportul juridic fiscal a conținutului raportului juridic născut ca urmare a emiterii actului administrativ fiscal. În acest sens sunt și prevederile art. 48 din Legea nr. 207/2015, care prevăd că actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului/plătitorului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii. Actul administrativ fiscal care nu a fost comunicat potrivit art. 47 din Legea nr. 207/2015 nu este opozabil contribuabilului/plătitorului și nu produce niciun efect juridic.

14. Modalitățile de efectuare a comunicării actului administrativ fiscal sunt reglementate în cuprinsul art. 47 din Legea nr. 207/2015, însă ele nu sunt alternative, organul fiscal neavând posibilitatea să aleagă modalitatea de comunicare care i se pare mai convenabilă, ci trebuie urmată, gradual, o ierarhie a modalităților de comunicare. Modalitățile de comunicare a actului administrativ fiscal consacrate de Legea nr. 207/2015 sunt: comunicarea directă, această modalitate de comunicare presupunând înmânarea directă a actului administrativ fiscal emis pe suport hârtie către contribuabil/plătitor sau către împuternicitul acestuia, sub semnătură de primire; comunicarea prin poștă, la domiciliul fiscal al contribuabilului/plătitorului ori al

împuțernicitului acestuia, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire; comunicarea actului administrativ fiscal emis în formă electronică, prin mijloace electronice de transmitere la distanță, și comunicarea prin publicitate. În cazul actelor administrative fiscale emise în formă electronică, legiuitorul a prevăzut că acestea se comunică prin mijloace electronice de transmitere la distanță ori de câte ori contribuabilul/plătitorul a optat pentru această modalitate de emisie și de comunicare [Decizia nr. 861 din 17 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 29 mai 2020, paragrafele 31—34].

15. Cu privire la domiciliul fiscal în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, art. 31 din Legea nr. 207/2015 prevede că, în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, prin domiciliu fiscal se înțelege: a) pentru persoanele fizice, adresa unde își au domiciliul, potrivit legii, sau adresa unde locuiesc efectiv, în cazul în care aceasta este diferită de domiciliu; b) pentru persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, sediul activității sau locul unde se desfășoară efectiv activitatea principală; c) pentru persoanele juridice, sediul social sau locul unde se exercită gestiunea administrativă și conducerea efectivă a afacerilor, în cazul în care acestea nu se realizează la sediul social declarat; d) pentru asocierile și alte entități fără personalitate juridică, sediul acestora sau locul unde se desfășoară efectiv activitatea principală. Prin adresa unde locuiesc efectiv, în sensul art. 31 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 207/2015, se înțelege adresa locuinței pe care o persoană o folosește în mod continuu peste 183 de zile într-un an calendaristic, întreruperile de până la 30 de zile nefiind luate în considerare. Dacă șederea are un scop exclusiv de vizită, concediu, tratament sau alte scopuri particulare asemănătoare și nu depășește perioada unui an, nu se consideră adresa unde locuiesc efectiv. În situația în care domiciliul fiscal nu se poate stabili potrivit art. 31 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 207/2015, domiciliul fiscal este locul în care se află majoritatea activelor.

16. Modalitatea de comunicare a actului administrativ fiscal prin publicitate reprezintă o modalitate ultimă și subsidiară de comunicare a actelor administrative fiscale, folosită doar în cazul în care celelalte modalități de comunicare nu au putut fi

îndeplinite din motive obiective. Constatarea folosirii abuzive a acestui mod de comunicare a actelor administrative este apanajul exclusiv al instanțelor judecătorești, însă acest aspect ține de aplicarea și interpretarea legii. Numai instanța de judecată este cea competentă să stabilească dacă comunicarea prin publicitatea actului administrativ fiscal a fost efectuată în condițiile Codului de procedură fiscală [Decizia nr. 443 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 14 ianuarie 2014].

17. Totodată, în virtutea art. 32 alin. (1) din Legea nr. 207/2015, domiciliul fiscal se înregistrează/modifică la/de organul fiscal central în toate cazurile în care acesta este diferit de domiciliul sau de sediul social, prin depunerea de către contribuabil/plătitor a unei cereri de înregistrare/modificare a domiciliului fiscal, însoțită de acte doveditoare ale informațiilor cuprinse în aceasta. Data înregistrării/modificării domiciliului fiscal este data comunicării deciziei de înregistrare/modificare a domiciliului fiscal.

18. Prin urmare, Curtea, având în vedere jurisprudența sa în materie, spre exemplu, Decizia nr. 861 din 17 decembrie 2019, precitată, paragraful 38, constată că nu poate fi reținută încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, deoarece legea prevede mecanisme prin care se poate realiza acest drept, context în care persoana interesată are posibilitatea să combată în fața instanței judecătorești constatările organului fiscal în legătură cu stabilirea domiciliului său fiscal sau cu privire la modul de comunicare a actelor administrative fiscale.

19. Față de această împrejurare, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (4), alin. (5) lit. b), alin. (6) și alin. (7) din Legea nr. 207/2015, raportată la dispozițiile art. 21 din Constituție, este neîntemeiată.

20. Referitor la dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, Curtea observă că acestea nu au incidență în cauză, nefiind aplicabilă ipoteza prevăzută de normele constituționale invocate, deoarece prevederile criticate nu reglementează cu privire la restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale.

21. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mircea Iulian Porțeanu în Dosarul nr. 35.167/299/2018 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 47 alin. (4), alin. (5) lit. b), alin. (6) și alin. (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 decembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 44

din 26 ianuarie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 coroborat cu art. 9 alin. (4) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 coroborat cu art. 9 alin. (4) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, excepție ridicată de Hanifi Jouma-J în Dosarul nr. 1.531/93/2013 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Apreciază că nu poate fi reținută critica prin raportare la dispozițiile art. 16 din Constituție, formulată prin prisma faptului că prin textele de lege supuse controlului de constituționalitate s-ar institui o diferență de tratament juridic între persoanele notificate în prealabil, care s-au putut prevala de termenul în care puteau negocia despăgubirea convenită pentru expropriere, pe de o parte, și persoanele care nu au fost notificate, pe de altă parte. Consideră că aceasta este, de fapt, o problemă de aplicare a legii, câtă vreme, potrivit legii, toți proprietarii trebuie notificați în prealabil.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 5 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.531/93/2013, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 și coroborat cu art. 9 alin. (4) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local**, excepție ridicată de Hanifi Jouma-J într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei acțiuni referitoare la o procedură de expropriere.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile de lege criticate au dat statului român posibilitatea să efectueze o expropriere în baza consemnării unor sume stabilite unilateral, fără negociere cu proprietarul terenurilor expropriate, și, totodată, să stabilească în

mod arbitrar și o dată a exproprierii, fără notificarea proprietarului, fără ca proiectul să fie adus la cunoștința publică și, în general, fără parcurgerea procedurilor prevăzute de lege. Autorul excepției consideră că despăgubirile consemnate sunt stabilite cu încălcarea prevederilor art. 44 alin. (3) din Constituție și ale art. 562 alin. (3) din Codul civil. Arată că, în cazul său, prin emiterea deciziei de expropriere, s-a creat o stare de confuzie cu privire la legalitatea parcurgerii de către statul român a tuturor etapelor de expropriere prevăzute de Legea nr. 255/2010, nefiind clar dacă acea decizie reprezintă actul de expropriere sau doar notificarea intenției de expropriere. Precizează, totodată, că decizia nu i-a fost comunicată prin poștă, nu cuprinde termenul de eliberare a imobilului, afișarea acesteia la primărie nu a fost o procedură legală de aducere la cunoștință a notificării, nu au trecut cele 30 de zile lucrătoare prevăzute de lege între data emiterii deciziei și data consemnării despăgubirilor, iar despăgubirile au fost consemnate pe numele unei societăți. Autorul excepției mai arată că textele de lege criticate instituie un regim discriminatoriu în materia acordării despăgubirilor persoanelor îndreptățite în caz de expropriere, creând un regim mai favorabil persoanelor care au fost notificate în prealabil, fiind nominalizate corect în lista anexă la decizie, și pe numele cărora s-a consemnat despăgubirea, întrucât acestea au putut lua la cunoștință legal, în termen util, de expropriere și au știut când să se prezinte pentru negocierea despăgubirii, putând respecta termenul de 20 de zile de la notificare, față de persoanele care nu au fost notificate, care nu au putut să respecte termenul prevăzut de lege și să participe la negocierile privind stabilirea unor despăgubiri drepte, juste.

6. **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile de lege criticate leagă momentul evaluării despăgubirilor de momentul transferului dreptului de proprietate, astfel cum este echitabil din punct de vedere juridic, raportat inclusiv la jurisprudența în materie a instanței de contencios constituțional, astfel că nu sunt încălcate dispozițiile art. 16 și art. 44 din Constituție.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, precizând că, în opinia sa, normele legale criticate nu prezintă elemente de neconstituționalitate de natură să nesocotească dreptul de proprietate privată. În ceea ce privește raportarea la art. 16 din Constituție apreciază că autorul excepției critică modul de aplicare a prevederilor incidente în materie. Or, derularea defectuoasă a procedurii din punct de vedere practic nu poate fi analizată în cadrul controlului de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 7 coroborat cu art. 9 alin. (4) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 20 decembrie 2010, care au următoarea redactare:

— Art. 7: „După aprobarea indicatorilor tehnico-economici, a documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului sau a documentațiilor topo-cadastrale, după caz, expropriatorul are obligația consemnării sumelor individuale reprezentând plata despăgubirii la dispoziția proprietarilor de imobile, individualizați conform listei proprietarilor, așa cum rezultă din evidențele Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară sau ale unităților administrativ-teritoriale, afectați de prevederile prezentei legi, precum și obligația afișării listei imobilelor ce urmează a fi expropriate și care fac parte din coridorul de expropriere, anterior notificării proprietarilor.”;

— Art. 9 alin. (4): „(4) Transferul dreptului de proprietate asupra imobilelor din proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice în proprietatea publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale și în administrarea expropriatorului operează de drept la data emiterii actului administrativ de expropriere de către expropriator, ulterior consemnării sumelor aferente despăgubirii”.

12. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) privind principiul egalității în fața legii și în art. 44 alin. (2) și (3) privind dreptul de proprietate privată și principiile exproprierii.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin decizii anterioare referitoare la diverse prevederi ale Legii nr. 255/2010, a reținut că acest act normativ conține dispoziții care asigură cadrul legal unitar pentru simplificarea procedurilor de expropriere pentru cauză de utilitate publică, proceduri care au ca rezultat exproprierea terenurilor aflate în proprietatea privată a persoanelor fizice și juridice, după o justă și prealabilă despăgubire, stabilită pe baza raportului de expertiză realizat de un expert evaluator autorizat (a se vedea, în acest sens, de exemplu, prin Decizia nr. 202 din 17 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 4 aprilie 2012).

14. Curtea a reținut că Legea nr. 255/2010 reprezintă cadrul legal privind transferul dreptului de proprietate de la proprietarii afectați de realizarea unor obiective de interes național, județean și local și a unor obiective de importanță strategică și securitate națională către statul român.

15. Curtea observă că, în scopul realizării acestor obiective, au fost precizate expres etapele care trebuie parcurse în cadrul procedurii de expropriere. Astfel, potrivit art. 4 din Legea nr. 255/2010, procedura debutează cu etapa aprobării indicatorilor tehnico-economici ai lucrărilor de interes național, județean sau local, în cadrul căreia se stabilesc și sumele individuale aferente despăgubirilor estimate de către expropriator, pe baza unui raport de evaluare întocmit având în vedere expertizele întocmite și actualizate de camerele notarilor publici. Tot în această etapă se fixează și termenul în care acestea se virează într-un cont deschis pe numele

expropriatorului la dispoziția proprietarilor de imobile [art. 5 alin. (1) din Legea nr. 255/2010]. Urmează apoi etapa consemnării acestor sume individuale reprezentând plata despăgubirii pentru imobilele care fac parte din coridorul de expropriere, precum și afișarea listei proprietarilor imobilelor.

16. Transferul dreptului de proprietate are loc în cea de-a treia etapă prevăzută de lege. Referitor la acest moment, Curtea reține că, stabilind că transferul dreptului de proprietate asupra imobilelor din proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice în proprietatea publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale și în administrarea expropriatorului operează de drept la data emiterii actului administrativ de expropriere de către expropriator, ulterior consemnării sumelor aferente despăgubirii, prevederile art. 9 alin. (4) din Legea nr. 255/2010 nu fac altceva decât să dea expresie dispozițiilor art. 44 alin. (3) din Constituție care impun condiția ca exproprierea să poată fi realizată doar dacă se acordă o prealabilă despăgubire. Este evident că această condiție este respectată prin prevederile de lege supuse controlului, de vreme ce mai întâi are loc consemnarea sumelor aferente despăgubirii într-un cont deschis pe numele expropriatorului, dar la dispoziția proprietarilor imobilelor, și abia ulterior acestui moment este emis actul administrativ de expropriere de către expropriator. Mai mult, decizia de expropriere este emisă numai după realizarea acordului cu privire la cuantumul despăgubirii sau în termen de 5 zile de la expirarea termenului în care acordul ar fi trebuit realizat, astfel cum prevede art. 9 alin. (1) din lege. Prin urmare, transferul dreptului de proprietate operează întotdeauna ulterior consemnării sumelor aferente despăgubirii, așa cum în mod expres reglementează art. 9 alin. (4) din actul normativ criticat, astfel încât este respectată cerința constituțională cu privire la caracterul prealabil al despăgubirii.

17. În această succesiune procedurală, Curtea observă că și cealaltă caracteristică a despăgubirii convenite proprietarului expropriat, prevăzută de art. 44 alin. (3) din Constituție — aceea de a fi dreaptă, adică echitabilă, corespunzătoare valorii imobilului — este, de asemenea, întrunită, în condițiile în care, potrivit art. 8 alin. (2) din Legea nr. 255/2010, în termen de 20 de zile de la data notificării listei imobilelor ce urmează a fi expropriate, proprietarii au obligația prezentării la sediul expropriatorului, în vederea stabilirii unei juste despăgubiri. În cadrul acestei etape, proprietarii pot demonstra valoarea reală a imobilului, obținând astfel o despăgubire care să acopere pierderea suferită prin scoaterea din patrimoniul acestora a imobilelor expropriate. Prin urmare, sunt lipsite de fundament susținerile autorului excepției, neputând fi reținute criticile în sensul că exproprierea se realizează în baza consemnării unor sume stabilite unilateral, în mod arbitrar, numai de statul român, fără negocierea cu proprietarul terenurilor expropriate.

18. De altfel, în cazul în care proprietarul nu este de acord cu despăgubirea stabilită și contestă caracterul just al acesteia, devin incidente dispozițiile art. 44 alin. (6) din Legea fundamentală, în sensul că instanța de judecată va fi cea care va stabili cuantumul despăgubirii. Această ipoteză este reglementată de art. 22 alin. (1) din Legea nr. 255/2020, care dispune că expropriatul nemulțumit de cuantumul despăgubirii se poate adresa instanței judecătorești competente, revenind acesteia sarcina de a stabili dacă valoarea despăgubirii consemnate este una justă.

19. Curtea observă, de asemenea, că celelalte susțineri ale autorului excepției, potrivit cărora, în cazul său, prin emiterea deciziei de expropriere, s-a instituit o stare de confuzie cu privire la legalitatea parcurgerii de către statul român a tuturor etapelor de expropriere prevăzute de Legea nr. 255/2010, precum și cu privire la modalitatea concretă de realizarea acestora, nu pot constitui critici de neconstituționalitate, ci reprezintă afirmații care pun în evidență aspecte de fapt specifice cauzei, pe care

le poate avea în vedere instanța de judecată investită cu soluționarea litigiului, iar nu Curtea Constituțională, care verifică doar conformitatea dintre prevederile de lege cu care este sesizată și texte sau principii cuprinse în Legea fundamentală.

20. Tot astfel, critica prin raportare la prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție este, în realitate, argumentată prin prisma unor elemente de fapt, constând în pretinsa discriminare care ar

rezulta din împrejurarea că autorul excepției nu a fost notificat, fiindu-i, ca atare, imposibil să respecte termenul prevăzut de lege și să participe la negocierile privind stabilirea unor despăgubiri drepte, prin comparație cu persoanele care au fost notificate în prealabil, fiind nominalizate corect în lista anexă la decizie și pe numele cărora s-a consemnat despăgubirea.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Hanifi Jouma-J în Dosarul nr. 1.531/93/2013 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 7 coroborat cu art. 9 alin. (4) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 ianuarie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 45

din 26 ianuarie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 și ale art. 33 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, precum și ale art. 51 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 și ale art. 33 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, precum și ale art. 51 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Liliana Bucur și Miruna Andreea Soca în Dosarul nr. 2.729/233/2017 al Judecătoria Galați — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 116D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că procedura contestării încheierilor de carte funciară este necontencioasă, întrucât oficiul de cadastru nu urmărește un drept propriu, ci doar verifică anumite condiții de formă și de legalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.729/233/2017, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 și ale art. 33 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, precum și ale art. 51 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari**, excepție ridicată de Liliana Bucur și Miruna Andreea Soca într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unui plângerii împotriva unei încheieri de carte funciară.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarele acesteia critică, în esență, lipsa calității procesuale pasive a oficiului teritorial de cadastru și publicitate imobiliară, care este de natură să le încalce dreptul de acces liber la justiție, întrucât nu pot critica legalitatea operațiunii de înscriere a privilegiului prevăzut de art. 51 din Legea nr. 230/2007 în favoarea asociației de proprietari. Referitor la prevederile art. 33 alin. (1) din Legea nr. 7/1996, se susține că ar fi neconstituționale întrucât înscrierea unui privilegiu imobiliar cu rang prioritar asupra unui apartament nu va putea fi înlăturată dacă nu este efectuată radierea întemeiată pe o hotărâre judecătorească definitivă, ceea ce înseamnă că cel împotriva căruia s-a realizat înscrierea în cartea funciară trebuie să obțină, în urma unei judecăți cu privire la modul în care ar fi fost stabilite sumele cu titlu de contribuție la cheltuielile de întreținere, o hotărâre judecătorească pe care să o prezinte ulterior în vederea efectuării unei eventuale rectificări. De asemenea, se mai critică faptul că, potrivit art. 51 alin. (2) din Legea nr. 230/2007, este de ajuns ca privilegiul să fie înscris în registrul de publicitate imobiliară în baza unei simple cereri formulate de președintele asociației de proprietari, pe baza extraselor de pe ultima listă lunară de plată a cotelor de contribuție la cheltuielile de întreținere, deși, potrivit art. 888 din Codul civil, orice înscriere în cartea funciară va putea fi realizată doar în baza unor hotărâri judecătorești definitive sau a unor înscrisuri autentice notariale, acestea fiind înscrisuri care se bucură de o minimă prezumție de autenticitate și veridicitate.

6. **Judecătoria Galați — Secția civilă** apreciază că textele criticate sunt constituționale, nefiind încălcate dispozițiile din Legea fundamentală indicate de autoarele excepției.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 32 și ale art. 33 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 24 septembrie 2015, și cele ale art. 51 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007. Ulterior ridicării excepției de neconstituționalitate, Legea nr. 230/2007 a fost abrogată prin Legea nr. 196/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și administrarea condominiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 660 din 30 iulie 2018. Deși, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, în cauza de față, Curtea va examina constituționalitatea prevederilor criticate. Aceasta, deoarece dispozițiile art. 51 alin. (2) din Legea

nr. 230/2007 sunt în continuare aplicabile litigiului în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar Curtea, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, referitor la sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, a constatat că este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. La data ridicării excepției, prevederile de lege criticate aveau următorul conținut:

— Art. 32 din Legea nr. 7/1996: „*Soluționarea plângerii împotriva încheierii de carte funciară, a acțiunii în justificare tabulară, în rectificare, precum și prestație tabulară se face fără citarea oficiului teritorial.*”;

— Art. 33 alin. (1) din Legea nr. 7/1996: „*(1) Înscrisurile și radierea efectuate în cărțile funciare nu pot fi rectificate decât pe baza hotărârii instanței judecătorești definitive și irevocabile sau pe cale amiabilă, în baza unei declarații date în formă autentică, de titularul tabular, respectiv de titular, în baza unei documentații cadastrale.*”;

— Art. 51 alin. (2) din Legea nr. 230/2007: „*(2) Privilegiul se înscrie în registrul de publicitate imobiliară al judecătoriei, la cererea președintelui asociației de proprietari, pe baza extraselor de pe ultima listă lunară de plată a cotelor de contribuție din care rezultă suma datorată cu titlu de restanță. Privilegiul se radiază la cererea președintelui asociației de proprietari sau a proprietarului, pe baza chitanței ori a altui înscris prin care asociația confirmă plata sumei datorate.*”

12. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 15 alin. (1) privind universalitatea, art. 16 privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și art. 21 privind dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile art. 32 din Legea nr. 7/1996 au mai format obiect al excepției de neconstituționalitate, prin prisma unor critici similare, formulate prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală. Astfel, prin mai multe decizii (Decizia nr. 73 din 23 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 12 mai 2016, Decizia nr. 252 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 9 august 2016, și Decizia nr. 653 din 8 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 26 ianuarie 2017, și Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 22 mai 2019, paragrafele 19—26), Curtea a reținut că textul de lege criticat a fost introdus în Legea nr. 7/1996 în anul 2010, după ce, în anul 2007, ca urmare a interpretărilor divergente existente în jurisprudența instanțelor judecătorești în ceea ce privește calitatea procesuală pasivă a oficiului de cadastru și publicitate imobiliară în cauzele ce au ca obiect plângerile împotriva încheierilor de carte funciară, Înalta Curte de Casație și Justiție a soluționat un recurs în interesul legii introdus în scopul stabilirii unei soluții unitare la această problemă. Astfel, prin Decizia nr. LXXII din 15 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 685 din 7 octombrie 2008, Înalta Curte a statuat că oficiul de cadastru și publicitate imobiliară nu are calitate procesuală pasivă în cauzele ce au ca obiect plângerile privind cartea funciară întemeiate pe dispozițiile art. 50 din Legea nr. 7/1996, adică cele referitoare la căile de atac împotriva încheierilor date cu privire la cererile de înscriere în cartea funciară.

14. Prin decizia menționată, Înalta Curte de Casație și Justiție a confirmat soluția acelor instanțe judecătorești care au apreciat că, din moment ce în acest tip de cauze instanța nu trebuie să stabilească existența sau inexistența unui drept al oficiului de cadastru și publicitate imobiliară, ci doar legalitatea și temeinicia

încheierii contestate, acesta nu poate fi citat ca parte în proces, singurele persoane susceptibile să aibă calitate procesuală fiind cele interesate potrivit mențiunilor din cartea funciară. Ulterior, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2010 privind modificarea și completarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 a fost introdus art. 50¹, care, după republicarea Legii nr. 7/1996, a devenit art. 32, criticat și în cauza de față.

15. În esență, Curtea Constituțională a constatat, prin deciziile mai sus enumerate, că, potrivit art. 29 din Legea nr. 7/1996, registratorul de la oficiul de cadastru și publicitate imobiliară nu efectuează o analiză internă, subiectivă a cererii, ci se limitează la a cerceta dacă este întrunit un anumit set de condiții, strict și inechivoc prevăzute de lege.

16. Totodată, Curtea a observat că, potrivit art. 30 din Legea nr. 7/1996, persoanele interesate sau notarul public pot formula cerere de reexaminare a încheierii de admitere sau de respingere emisă de registratorul care analizează cererea de înscriere în cartea funciară. Cererea de reexaminare se soluționează prin încheiere de către registratorul-șef din cadrul oficiului teritorial în raza căruia este situat imobilul, iar împotriva încheierii registratorului-șef pot formula plângere, care se soluționează de judecătoria în a cărei rază de competență teritorială se află imobilul.

17. Curtea a mai arătat că lipsa calității procesuale pasive a oficiului de cadastru se justifică prin faptul că nu este parte în raportul juridic dedus judecății, astfel că nu față de acesta ar urma să se stabilească un drept potrivit cu prilejul soluționării de către instanță a plângerii împotriva încheierii de carte funciară, ci numai împotriva persoanei care a fost anterior înscrisă ca titular al dreptului de proprietate. Prin urmare, cadrul procesual în care instanța va soluționa plângerea este configurat de coordonatele raportului de drept material dintre părțile actului juridic, instituția care administrează cartea funciară fiind exterioră acestuia.

18. Cele statuate în jurisprudența citată cu privire la prevederile art. 32 din Legea nr. 7/1996 își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a acesteia.

19. Referitor la prevederile art. 33 alin. (1) din Legea nr. 7/1996, Curtea nu poate reține criticile în sensul că ar fi neconstituționale întrucât înscrierea unui privilegiu imobiliar cu rang prioritar asupra unui apartament nu va putea fi înlăturată dacă nu este efectuată radierea întemeiată pe o hotărâre judecătorească definitivă. Sub acest aspect, Curtea observă că, potrivit textului de lege menționat, aceasta nu este singura

modalitate prin care se poate obține radierea privilegiului înscris în cartea funciară. Art. 33 din Legea nr. 7/1996 prevede, în spiritul principiului exercitării cu bună-credință a drepturilor și a libertăților, consacrat de art. 57 din Constituție, și posibilitatea radierii pe cale amiabilă a privilegiului.

20. În ceea ce privește critica privitoare la art. 51 alin. (2) din Legea nr. 230/2007, Curtea reține că, în jurisprudența sa (Decizia nr. 748 din 22 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 22 februarie 2019, paragrafele 15 și 16), a arătat că, de principiu, privilegiul imobiliar conferă creditorului privilegiat dreptul de a fi plătit cu prioritate față de alți creditori chirografari sau chiar ipotecari, datorită calității creanței sale, respectiv cauzei sau faptului juridic care a dat naștere creanței respective. Legea nr. 230/2007 a instituit în beneficiul asociației de proprietari această modalitate specială de garantare a creanțelor reprezentate de plata cotelor de contribuție la cheltuielile asociației de proprietari, ca urmare a faptului că neplata acestora de către proprietarii rău-platnici se repercutează în mod negativ asupra tuturor membrilor asociației. Așadar, în vederea protejării interesului comun al proprietarilor ce constituie asociația, este justificată posibilitatea înscrierii privilegiului prevăzut de dispozițiile art. 51 din Legea nr. 230/2007. Totodată, Curtea a apreciat că operațiunea de înscriere a privilegiului în cartea funciară nu reprezintă un demers discreționar al președintelui asociației de proprietari.

21. În fine, prin Decizia nr. 81 din 18 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 9 aprilie 2014, Curtea a constatat că asociația de proprietari a fost creată prin lege în vederea realizării unui scop de interes general, și anume administrarea în bune condiții a clădirilor cu mai multe apartamente, ținându-se cont, în același timp, și de interesele locatarilor legate de realizarea unei bune conviețuiri, inclusiv pentru stabilirea costurilor și a cheltuielilor comune, a repartizării lor pe fiecare locatar, a reparațiilor și amenajărilor necesare etc. În situația neîndeplinirii obligației de achitare a cotelor de contribuție către asociația de proprietari, aceasta se poate adresa instanței judecătorești pentru ca prin hotărârea pe care o va pronunța să oblige debitorul la executarea obligației impuse de lege. Instanța va aprecia cu privire la temeinicia cererii în urma unui parcurs procesual desfășurat cu respectarea tuturor garanțiilor ce caracterizează procesul echitabil, în cadrul căruia fiecare parte își poate exercita pe deplin dreptul la apărare, instanța pronunțându-se după ascultarea părților, analizarea împrejurărilor de fapt și de drept și aprecierea probelor în condiții de independență și deplină imparțialitate.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Liliana Bucur și Miruna Andreea Soca în Dosarul nr. 2.729/233/2017 al Judecătoriei Galați — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 32 și ale art. 33 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, precum și ale art. 51 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Galați — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 26 ianuarie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind numirea domnului lordache Silviu în funcția de prefect
al județului Buzău**

Având în vedere prevederile art. 250, art. 251 alin. (1), (2), (2¹) și (2³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul lordache Silviu se numește în funcția de prefect al județului Buzău.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Lucian Nicolae Bode

București, 31 martie 2021.

Nr. 372.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRĂRE****privind numirea domnului Ráduly István în funcția de prefect
al județului Covasna**

Având în vedere prevederile art. 250, art. 251 alin. (1), (2), (2¹) și (2²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Ráduly István se numește în funcția de prefect al județului Covasna.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Lucian Nicolae Bode

București, 31 martie 2021.

Nr. 373.

GUVERNUL ROMÂNIEI**H O T Ă R Ă R E****privind numirea domnului Szabó Zsolt în funcția de prefect
al județului Harghita**

Având în vedere prevederile art. 250, art. 251 alin. (1), (2), (2¹) și (2³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Szabó Zsolt se numește în funcția de prefect al județului Harghita.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Lucian Nicolae Bode

București, 31 martie 2021.

Nr. 374.

GUVERNUL ROMÂNIEI**H O T Ă R Ă R E****privind numirea domnului Holban Viorel în funcția de subprefect
al județului Buzău**

Având în vedere prevederile art. 250, art. 251 alin. (2), (2¹) și (2³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Holban Viorel se numește în funcția de subprefect al județului Buzău.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Lucian Nicolae Bode

București, 31 martie 2021.

Nr. 375.

GUVERNUL ROMÂNIEI**H O T Ă R Ă R E****privind numirea domnului Stauder Rudolf în funcția de subprefect
al județului Maramureș**

Având în vedere prevederile art. 250, art. 251 alin. (2), (2¹) și (2³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Stauder Rudolf se numește în funcția de subprefect al județului Maramureș.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Lucian Nicolae Bode

București, 31 martie 2021.

Nr. 376.

GUVERNUL ROMÂNIEI**H O T Ă R Ă R E****privind numirea domnului Drăgănescu Ovidiu-Virgil
în funcția de subprefect al județului Timiș**

Având în vedere prevederile art. 250, art. 251 alin. (2), (2¹) și (2²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Drăgănescu Ovidiu-Virgil se numește în funcția de subprefect al județului Timiș.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Lucian Nicolae Bode

București, 31 martie 2021.

Nr. 377.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind numirea domnului Buși Sebastian-Nicolae
în funcția de subprefect al municipiului București**

Având în vedere prevederile art. 250, art. 251 alin. (2), (2¹) și (2³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Buși Sebastian-Nicolae se numește în funcția de subprefect al municipiului București.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Lucian Nicolae Bode

București, 31 martie 2021.

Nr. 378.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind numirea domnului Budai Richard-Tiberius
în funcția de subprefect al municipiului București**

Având în vedere prevederile art. 250, art. 251 alin. (2), (2¹) și (2³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Budai Richard-Tiberius se numește în funcția de subprefect al municipiului București.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Lucian Nicolae Bode

București, 31 martie 2021.

Nr. 379.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 23 din 27 ianuarie 2021

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR
ȘI PĂDURILOR
Nr. 351 din 4 martie 2021

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 356 din 12 martie 2021

ORDIN

**pentru completarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale,
al ministrului mediului și al ministrului sănătății nr. 1.356/1.343/2018/51/2019 privind
sistemul de instruire și certificare în scopul utilizării durabile a produselor de protecție a plantelor**

Văzând Referatul de aprobare nr. 1.050 din 27.01.2020 al Autorității Naționale Fitosanitare,
având în vedere prevederile:

- art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2012 pentru stabilirea cadrului instituțional de acțiune în scopul utilizării durabile a pesticidelor pe teritoriul României, aprobată prin Legea nr. 63/2013, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 5 alin. (1) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2015 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Fitosanitare, cu modificările ulterioare,
în temeiul prevederilor:
 - art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigridină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare;
 - art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor;
 - art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;
 - art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, ministrul mediului, apelor și pădurilor și ministrul sănătății emit prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului mediului și al ministrului sănătății nr. 1.356/1.343/2018/51/2019, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 29 ianuarie 2019, se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alineatele (4)–(6), cu următorul cuprins:

„(4) În perioada stării de urgență/alertă declarată pe teritoriul României, instruirea și susținerea testului-grilă se realizează în sistem on-line.

(5) Susținerea testului-grilă de către participanții la cursul de instruire on-line se desfășoară prin utilizarea platformei www.easyclass.com, cu accesarea testului în ziua examinării.

(6) Rezultatul testului-grilă extras din platforma easyclass.com se menționează într-un proces-verbal și se semnează de către membrii comisiei de examinare.”

2. După articolul 15 se introduce un nou articol, articolul 15¹, cu următorul cuprins:

„Art. 15¹. — În cuprinsul ordinului sintagma «Ministerul Mediului» se înlocuiește cu sintagma «Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor».”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Nechita-Adrian Oros

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Barna Táncczos

Ministrul sănătății,
Vlad Vasile Voiculescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

